

Fotografie dělnických demonstrací, Hora, Olbracht, Nezvalova báseň Jaro, Sáša (St. K. Neumann), jenž právě dovršil padesátku, v minulosti tolik plodnou (Nové zpěvy, Ať žije život, politický poctivý vývoj ke komunismu), láme hůl nad poetismem a zříká se tak umění pro problémy mimo-umělecké. Stáří, jež se pozastavuje dokonce i nad duchaplností jakožto lstí měšťáckou! Přáli bychom s. Neumannovi, aby znal adresář odběratelů Pásma, jak mladí dělníci jsou dnes již i poetismem infikováni, a přece nejsou menšími komunisty v politice než dříve. Reflektoru by naopak jen prospěla dávka modernosti, více menších obrázků a méně moralismu, úzkoprsosti a mentorování generace Devětsilu, jež dávno již není oním „červnovým“ dětátkem.

(Pásmo 1, č. 13—14, červenec 1925)

*Za horami,
za dolinami
je naše vlast.
Přebrodíme,
než zvítězíme,
okeán hlouposti,
než si jí dobudeme,
potoky krve.
Ale jdeme!*

*Z vlastníku vlasti,
z tvrze hltavosti,
ze smetiště
pověr a zločinů
na pochod dala se kladiva,
ze snu do činu,
na pochod dají se cepy,
z roboty k práci.*

*I pera se na pochod dala,
zpívala železem, bila a rvala,
leč pera se vracejí.
Kdopak vám řekl,
u sta hromů!*